

Hambro, som selvfølgelig er fortræffelig Betaling. Saa skal Hambro have Erstatning, og saa trækker Hambro paa sin danske Konto, hvad han nu altsaa kan gøre ifølge den i Folketinget indsatte Bestemmelse. Da jeg nu ikke staar her for at give Anvisning paa, hvorledes man skal kunne komme udenom Loven, og følgelig ikke vilde have nævnt det, hvis jeg mente, at man ikke kunde forhindre slig Omgaaen, vil jeg straks røbe, at dette vil føre til, at Valutacentralen, hvis der overhovedet skal være nogen Mening i det, maa sige: I det Øjeblik der sker en Overførsel fra en dansk Bankkonto til en udenlandsk Bankkonto, vil vi vide, hvad Grunden dertil er for at kunne komme paa Spor efter, om der ikke sker en senere Valutatransaktion, der kommer til at gaa udenom vor Kontrol. Men saa er vi jo allerede et betydeligt Skridt videre inde i det kunstige: Valutacentralen skal ogsaa ligge og passe paa alle Overførsler indenfor Bankernes Konti, saa snart den ene af Kontoindehaverne er Udlænding. Dette viser jo, hvilken uhyre indgribende Virksomhed Valutacentralen vil komme til at udfolde, hvis den paa effektiv Maade skal kunne gennemføre det Posekigeri, dette Tilsyn, som den nu agter at gennemføre. Det er med Rette derfor blevet sagt, at denne Lovs Virkning er en *Importreguleringslovs*. Den højtærede Erhvervsminister brugte da ogsaa, da han fremsatte Sagen i Folketinget, det Udtryk, at det, det gjaldt om, var at afværge den Indflydelse, som en for rigelig Efterspørgsel efter Valuta har paa Kurserne. Hvornaar fremkommer denne rigelige Efterspørgsel, hvorledes kan man standse den? Eller jeg vil hellere udtrykke mig saaledes: Hvad er vi inde paa, naar man overhovedet ønsker at regulere Efterspørgselen efter fremmed Valuta? Ja, derigennem er vi inde paa at regulere Importen, som jo er Kilden til denne Efterspørgsel. Og der viser det sig til syvende og sidst, at de to Erhvervsministre, den nuværende højtærede Erhvervsminister og den tidligere Handelsminister, altsaa dog har fundet hinanden, idet de begge benægter, at der er Importregulering i denne Lov. For den højtærede Erhvervsministers Vedkommende kan jeg udmærket godt forstaa det, thi hvorfor skulde han skilte med det? Der er jo ingen Anledning til at irritere Menneskene. For den anden Ministers, den tidligere Handelsministers, Vedkommende kan jeg mindre godt forstaa det; thi jeg kan ikke tænke mig andet end, at Folketingsmanden Jørgen Christensen meget vel forstaaer — det viser navnlig de Ytringer,

han er kommet med, om Nødvendigheden for Købmændene af at kunne inddække deres Forpligtelser —, at en Institution, der har Lov til at sige: Du kan ikke faa din Valuta forud, vi vil overhovedet kun give Valuta til Dækning af forfaldne Fordringer, en saadan Institution har Magten til at standse Forretninger, der gøres paa Kredit. Og naar man har Magten til at standse Forretninger, der gøres paa Kredit, saa har man med andre Ord en importregulerende Myndighed — ikke Importregulering i dette Ords tekniske Forstand, thi Ordningen er en anden end den, vi vilde være kommet til, hvis vi havde vedtaget den Lov, som den højtærede Erhvervsminister fremsatte for os, og i hvilken man var inde paa at udvælge visse bestemte Vareklasser, for hvilke der fastsattes bestemte Importkvanta, som ikke maatte overskrides. Det drejer sig altsaa ikke her om en Importregulering i den Forstand, som tidligere blev foreslaaet; det er rigtigt. Men det er en Importregulering i langt videre Forstand, thi den indskrænker sig ikke til enkelte Varesorter, men spænder over hele den danske Import; og overfor en hvilken som helst Forretning i en hvilken som helst Branche kan Valutacentralen forhindre Importen, for saa vidt den skal og maa gøres paa Kredit, ved at bringe disse Bestemmelser i Anvendelse. Den tidligere højtærede Handelsminister, nuværende Folketingsmand Jørgen Christensen, mente det som Følge deraf nødvendigt at sige: „En Ting ønsker jeg i hvert Fald at præcisere ganske klart, og det er, at det ikke paa nogen Maade kan siges, at man ved denne Ændring fremskaffer en Importregulering“ — altsaa ved det nu foreliggende Forslag. Ja, det minder mig fuldkommen om en anden bekendt Venstremand, der i sin Tid sagde: Jeg benægter Fakta. Nu kommer ogsaa Begrundelsen, og den er henrivende, Begrundelsen er nemlig følgende: Det er klart, at man ikke ved denne Ændring fremskaffer en Importregulering, thi det var jo en absolut Forudsætning, da Loven blev givet, at der ikke var Tale om Importregulering. Nu beder jeg Dem alle sammen rigtig betænke den Logik, som ligger deri, at man siger: Det, der i sin Tid blev givet, var ingen Importregulering, nu sker der en Ændring i det, som Følge deraf kan der heller ikke være Mulighed for, at det nu bliver en Importregulering. Det er maaske en særlig Handelsminister-Logik, men da nu Handelsministeriet er blevet saa meget fyldigere, haaber jeg, at denne Handelsminister-Logik ganske er forsvundet fra Ministeriets Lokalteter. Men